

S terena

NETOPIRJA V SENČNIKU

Maja Zagmajster

Bilo je konec avgusta, natančneje 27-ega letos, ko sem prejela telefonski klic. Gospa Irena Jager je sporočila, da že nekaj dni opazajo pri hiši dva netopirja in vprašala, kaj naj storijo. To sprva ni zvenelo nič drugače od številnih klicev, ki sem jih prejela doslej. Vendar sta si v tem primeru netopirja izbrala prav posebno mesto za dnevni počitek – senčnik na terasi! Irena je opazila, da sta različne velikosti in je vprašala, če gre mogoče za mamo in mladiča. Glede na del leta pa je to pomenilo le eno, in sicer, da gre za dve različni vrsti. Mladiči netopirjev so v tem času že samostojni in se po velikosti ne razlikujejo več od svojih staršev. Ker je Irenina hiša v bližini Ljubljane, sem se še isto popoldne odpravila na obisk.

Hiša se nahaja v Završju pri Dobrunjah, nedaleč od gozda. Ob njej je nekaj drugih hiš, blizu pa je tudi sadovnjak. Ko sem prispela, smo takoj odšli na teraso. Tam je bil sredi mize nameščen zaprt senčnik z lesenim ogrodjem,

Senčnik, kjer sta visela netopirja (a), in gozdni mračnik med lesenimi letvami znotraj senčnika (b). Na sliki a) njegov položaj označuje bela puščica, medtem ko črna kaže mesto, kjer je na zunanji strani med gubami visel drobni netopir. (foto: M. Zagmajster)

pod katerim sem zagledala značilne iztrebke. Ni bilo treba dolgo iskati, da smo med gubami platna na zunanji strani senčnika našli majhnega netopirja. Previdno sem ga prijela z vrečko iz blaga za kasnejše meritve in določitev vrste. Irena me je opozorila še na notranjo stran senčnika, ki ga je začela počasi in previdno odpirati. In res je med deskami lesenega ogrodja visel skoraj enkrat večji netopir od prejšnjega!

Kar na klopi pri senčniku sem izmerila oba samčka, ki sta se prebujala iz dremanja. Manjši je bil drobní netopir (*Pipistrellus pygmaeus*), eden najmanjših netopirjev v Evropi, ki so ga šele pred kakim desetletjem prepoznali kot ločeno vrsto od sicer po izgledu zelo podobnega malega netopirja (*P. pipistrellus*). Večji pa je bil gozdni mračnik (*Nyctalus leisleri*). Kot že ime pove, gre za gozdno vrsto, katere najdbe pa so v Sloveniji še redke.

Otroci pri hiši so radovedno opazovali merjenje netopirjev in se tako seznanili s številnimi posebnostmi teh nočnih živali. Vendar ju nismo dolgo nadlegovali. Ker se je bližal večer, smo oba izpustili. Kako hitro sta jo ucvrta med drevesi sadovnjaka proti gozdu! Še pomahati nismo imeli časa. Nekaj dni kasneje me je Irena obvestila, da se netopirja nista več vrnila v senčnik. In priznala je, da jim je kar malo dolgčas po njima...